

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ս. ԱԹՈՌՈՅՍ ՀՈՎԱՆԻՈՅՆ ՆԵՐՔԵՒ

Հոկտ. 1ի Կիրակիին, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայր, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին մեջ Ընծայարանի սաներեն՝ Յարութիւն Սրկ. Իգ. Ոսթրոսեանին, Յակոբ Սրկ. Պատրիարքանին, Արամ Սրկ. Գազանեանին եւ Ս. Յարութեան Տաճարի Լուսարար Մկրտիչ Սրկ. Խաչատուրեանին արեղայական սասիճանի ձեռնագրութիւնն ու օծումը կատարեց:

Քաճանայական ուխտագրի արարողութիւնը կատարուելի վերջ, ըստ որոշման Տնօրէն Ժողովոյ, Սեպտ. 30ի Շաբաթ երեկոյեան Կիրակիօքի ժամերգութեան յետոյ կատարուեցաւ Կոյման սրտագրաւ կարգը: Զորւն ընծայեալները Մայր Տաճարի աւագ դռնէն մինչեւ դասի տանը ծնկաչոյ յառաջանալով, ծուկի եկան Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր առջեւ եւ տուին իրենց հաւատոյ դաւանութիւնը: Խաչատուրեան եւ Գեորգ. Լուսարարապետ Տ. Հայրիկ Սրբազանը, իսկ ընծայեալներու խմբէն, գիրտիկ գեղի Սրկան առաջնորդները՝ Հոգե. Տ. Յակոբ Վրդ. (Ժառնգ. Վարժարանի եւ Ընծայարանի Տեսուչը) եւ Գեղամ ու Փառնա արեղաները:

Կիրակի առաւօտ, Ս. Պատարագի միջոցին, Բաճանայական սասիճանի քուլութեան բոլոր մանրամասնութիւնները, փիլոնի, շուրջառի, սաղաւարթի եւ Ս. Սկիհի յանձնումը կատարուեցան զպաւօրիչ խորհրդաւորութեամբ: Երբ նուիրեալները իրենց երեսը ժողովուրդին, ձեռները վեր բռնած լռեցեայ ուխտը կ'ընէին աշխարհի հրաժարման, բեմին վրայ՝ Սուրբ Սեղանին սպասարկուները հոգեւին եւ բարձրաձայն կ'եղանակէին «աստուածային եւ երկնաւոր շնորհ, որ միտ լնու զպէս արքայ սպասաւորութեան առաքելական եկեղեցւոյ, կոչել (անունները տալով) ի սարկաւազութեան ի Բաճանայութեան, արքայ եկեղեցւոյ ի սպասաւորութեան, ըստ վկայութեան անձանց իւրեանց եւ ամենայն ժողովրդեանս, զպիւրեմն ալ, ի դիմաց ճշգրտեալ հաւատացեալներուն, կը ձայնէին՝ «առժամի են»:

Ձեռնադրութեան աղօթքներէն վերջ, սեղանին վարագոյրը կը բաւուի: Մինչ նորոշմաները կը զգեսաւորուին վարագոյրի ետին, զպիւրեմն վարեն կ'եղանակեն «Խորհուրդ խորին»:

Օծումի նուիրական պահուն, Տրց. Յարութիւն Սրկ. կը վերածայնուի Տ. Վայէ, Տրց. Յակոբ Սրկ.՝ Տ. Կոմիտաս, Տրց. Արամ Սրկ.՝ Տ. Վահրիք եւ Տրց. Մկրտիչ Սրկ.՝ Տ. Վաղարշ կուսակցոն Բաճանայ:

Ապա, սեղանին առջեւ, Ս. Պատրիարք Հայրը կը խնկարկէ երեքս, նորոշմաներէն իւրաքանչիւրին, եւ անոնք, միւռնոսած ափերը ձեռնամած, կու տան իրենց առաջին օրհնութիւնը վարը կեցող ժողովուրդին: Եւ երբ Սարկաւազը կը ձայնէ «Ողջոյն տու միմեանցը» խնկարկելով եւ համբուրելով իւրաքանչիւրին աջը, Ամեն. Ս. Պատրիարքը կը մօտենայ ու կը համբուրէ անոնց օծեալ հակասն ու աջը: Իրեն օրհնակին կը հետեւի ամբողջ հոգեւորական դասը: Նոյնը կ'ընէ ժողովուրդը՝ Պատարագի աւարտումին, երբ անոնք վարը՝ ասեանին մէջ, գրակալներու առջեւ, մէկ կողմէ լռեցեայ կը կարդան իրենց առջեւ բացուած Աւետարանը:

Սման արարողութեան վերջաւորութեան, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը խօսեցաւ իւր խրատականը. — «Նորէն կը կենդանանայ արագան այս բմեր, ըսաւ, իբրեւ հնձան Ս. Աթոռին, ուր կու գան նմուշու երէսաւարդ խոսումներ, իբրեւ գինի զմայլեցունցի կամբի զոհողութիւններու: Դուք, սիրելի Միաբան եղբայրներ, այս նուիրական պահուն կ'ընէ՛ք ձեր անգիտելի զոհը, այն խոր վասնութեամբ թէ ցորենահասը պէտք է մեռնի, բազմապատիկ արգիւնքներ տալու համար:

«Մեզի եկաք բաժան բաժան հոգիով եւ անյարիւ մտով, հինը թափեցաւ եւ նորը շինուեցաւ ձեր մէջ, ընելով ձեզ ընթերցողներ Ս. Եկեղեցւոյ ծառայութեան: Այս

ասպարեզը, բուս, իրաւունքն է մեքի ազնւ-
ւականներուն, առանց որուն մարդիկ գոե-
հիկ աւարածներ են լոկ: Դու՛ք ձեր այս ա-
բարեւոյթ ստեղծածանայեցիք ինչ որ հասարակ
է եւ անազնիւ, խորհակեցիք մարմնական
ծայներ միայն լսելու ընդունակ ձեր զգայա-
րանք եւ լարեցիք զայն երկնային ձայներու

կարեմալ ըսելու առաքնալին հետ, «գբաւո՛ք
պատերազմն պատերազմեցայ ...»:

«Պահեր կան կեանքի մէջ, անմեռ պա-
հեր, զորս տարինեւ տագուկն ու աւերք
չեն կրնար ջնջել մեր հոգիէն: Լուսաւոր
լեռնագագաթներու նման անոնք կը կենան
մեր յիշողութեան մէջ, առանց ձգուելու

Զատին աջ՝ Հոգեւորիկ Ս. Վահրին Արդ. Գազանեան, Հոգե. Ս. Վաչէ Արդ. Իզնա իոսեան,
ձեռնադրիչ Ամեն. Սրբազան Պատրիարք Հայր, Հոգե. Ս. Կոմիտաս Արդ. Պատուեան եւ
Հոգե. Ս. Վաղարշ Արդ. Խաչատրեան:

սպասին, նման աւանդութեան բամբուս-
հարին:

«Այս խորհուրդին եւ սրբազան հանդե-
սէն վերջ, դու՛ք սկիզբը կ'ընէք ձեր նոր
կեանքի նորոգումը երեսին. քեզ սկիզբ,
բայց ես պիտի ուզեմ տեսնել ձեզ ամբողջ,
մինչեւ ծայրը ձեր կեանքի ասպարեզին,

կեանքի աւարտային: Միշտ յիշեցէ՛ք այս
պահը, ձեր գիտակցութեան լուսաւորութեան
պահը, ուր դու՛ք ինքզինեցիկ եղաք, ազբե-
ւոյցաք, դեմ առ դեմ Աստուծոյ եւ ձեր ժո-
ղովուրդի կարիքներուն, կնեւոյ՛ք ձեր հոգի-
ներու կարմիր ուլաքը:

«Իբրեւ Հայ եկեղեցւոյ սպասարկուներ,

ննուումին տակն եւ մեր եկեղեցւոյ մէծ անձնաւորութիւններուն որոնք մեր ժողովուրդի ոսկի փառքը կերտեցին, մեր լեռներուն չափ ամուր, մեր երկկնիք չափ գեղեցիկ, մեր պատմութեանդ ոյեա եղբերակներ:

«Յուզումին տակն եւ անտարակոյս այս Հաստատութեան մէծ հոգիներուն, որոնք իրենց անյուշելի զոհողութիւնները բերին այս Արժուին: Անոնք այսօր կը խայտան, զի անոնց գործին շարունակողներն եւ զուգ: Անոնք բոլոր, փառանք տա փառանք, կիսատառնածներու նման այս պահուս կը նային ձեզի: Անոնց սուտերները քափանցիկ են եւ զանկերը հաւաքալայներու հնոց, զոր չեն կրցած մարել բարբարոսութիւնները բոլոր ժամանակներու: Անոնք բոլոր քեզ կու գան մահուան դատարան, բայց իրենց հոտ կը բերեն չնեռնող գաղափարին աղամանդ ալիքը, պինդ բեռնուած իրենց հոգիներուն խորը: Ձեզիք իւրաքանչիւրին կապուած ե հսկայ եղբերակութիւն մը, համապատասխան մեր ժողովուրդի կենսին եւ պատմութեան:

«Եւեցիք ձայններ, որ հեռուներէն կը բախուին, զիսցիք քե մեր մէծ մեռելները իրենց յաւիտեական հանգիստը կը գտնեն երբ իրենց երազը չէ մեռած:

«Ձեզիցիք ինքզինքնիւ միտ այս յուզումներուն եւ տարիներուն առթած ապաւորութեանց ներքեւ եւ պիտի պատգամուիք փաստառջ սերմերէն՝ որոնք մեր օրերու կեանքին են, որովհետեւ այս մեծութիւններու փոքր կան փոքրութիւններ. մի՛ սեսեք եւ մի՛ իջնեք անոնց, ի՛նչ գեղեցիկ ե փոքրութիւններու փոքր անցնիլ արհամարհոտ եւ հպարտութեանց այդ հպարտութիւնը կեանքի փոքրութիւններու հանդէպ, եւ խոնարհութիւնը մեծութեանց հանդէպ:

«Ունեցիք Աստուծոյ սերն ու մտածուք, ինչպէս նաեւ սերը մեր ժողովուրդին որ Աստուծմէ վերջ գերազույց իրականութիւնը պէտք է ըլլայ հայ եկեղեցականին: Որովհետեւ մեր ժողովուրդը արգասաբեր այգին եւ հմնան մեր բոլորին: Ձեզի կը յանձնեմ Հայ եկեղեցւոյ ծոցը, հաղորդ անոր խաչին ու փառքին»:

Նոյն օրը, երեկոյեան ժամերգութեան վերջ, կատարուեցաւ փղարի օրհնութեան եւ օրհնութեան արարութիւնը, Ամեն. Ս. Պատրիարք Զոր նախագահութեամբ:

Երեկոյեան, նորընթաները առաջնորդուեցան Ս. Զարուբեան Տանար, ուր մնացին մէկ ամիս՝ ուսանելով Ս. Պատրիարքի կարգերը, առաջնորդութեամբ եւ հսկողութեամբ Հոգե. Տ. Անուշաւան Վրդ. Ջրջանեանի:

Անորեւ կու տանք ամփոփ կենսագրութիւնը նորընթաններուն: —

Տ. ՎԱԶԷ ԱՐԼ. ԻՐԱՏՈՒՄԱՆ ԺՆԱԾ Ե 1939ին՝ Պէյրուք, Այնթապի ծնողի: Իր նախնական կրթութիւնը ստացած եւ տեղւոյն ազգային Արքատեան վարժարանին մէջ: 1954—56 հետեւած եւ Արքայի տիպի Գաղափարի դասընթացին: 1958ին ընդունուած եւ Ս. Արքուոյ ժողով. վարժարանը եւ հետեւած Ընծայարանի դասերուն: 1960 Օգոս. 14ին ձեռնադրուած եւ Սարկաւազ՝ Ամեն. Սրբազան Պատրիարք Զորմէն:

Տ. ԿՈՄԻՏԱՍ ԱՐԼ. ՊԱՏՈՒՅԻՐԵԱՆ ԺՆԱԾ Ե 1942ին՝ Սիրիոյ Հալիպ քաղաք: Իր նախնական կրթութիւնը ստացած եւ տեղւոյն Կիւլպէնկեան եւ Հալիպեան կրթարաններուն մէջ: 1955ին ընդունուած եւ Սրուսայեմի ժողովուրդական վարժարան՝ որուն երբեք անոր աւարած եւ 1960ին եւ նոյն տարւոյ Օգոս. 14ին ձեռնադրուած եւ Սարկաւազ: Ապա տարուական եւ իր կրօնգիտական ուսումը Ընծայարանի բաժնին մէջ:

Տ. ՎԱԶԻՐԵ ԱՐԼ. ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ ԺՆԱԾ Ե 1942ին՝ Պէյրուք: Զանախած եւ ծննդավայրին Նուպարեան եւ Թեքեան ազգային վարժարանները: 1955ին ընդունուած եւ Սրուսայեմի ժողով. վարժարանը: 1959ին մեկնած եւ Կիւրոս եւ տարի մը Մեղրեան Կրթարանի դասընթացներուն հետեւելէ ետք վերադարձած եւ Ս. Արքու եւ իր ընկերներուն հետ ձեռնադրուած եւ Սարկաւազ՝ 1960 Օգոս. 14ին: Ապա հետեւած եւ Ընծայարանի դաստանդութեանց:

Տ. ՎԱԶԱՐԵ ԱՐԼ. ԽԱԶԱՏՈՒՐԵԱՆ ԺՆԱԾ Ե 1941ին՝ Սիրիոյ Այն-Սրուս գիւղը: 1955ին ընդունուած եւ Ս. Արքուոյ ժողով. վարժարանը եւ հետեւած անոր դասընթացներուն: 1959ին ձեռնած եւ վարժարանը եւ ծառայած եւ իբրեւ Միաբան եւ ապա Լուսարար՝ Ս. Յարութեան Տանարին մէջ: Ներկայ տարւոյ Մայիսի 13ին ձեռնադրուած եւ Սարկաւազ՝ Լուսարարապետ Գեորգ. Տ. Հայրիկ Նպս. էն: «Սրբին», յանուն Նորին Ամեն. Ս. Պատրիարք Զոր եւ Միաբանութեան, կը մտադրէ որ ամենքն ալ լինին «մեզի առանց ամօքոյ», ի ծառայութիւն մեր նախնական հաւատքին, սիրեցեալ ազգին եւ մահաւանդ Ս. Արքուոյ: